

ת"פ 43570/12/20 - מדינת ישראל, יחידת תביעות שלוחת רחובות ע"י נגד פלוני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 43570-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)
ואח' ת"פ 17716-12-21 מדינת ישראל נ' פלוני
ת.פ 23412-03-22 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופטת זהר דיבון סגל
בעניין:	מדינת ישראל
המאשימה	יחידת תביעות שלוחת רחובות
	ע"י עו"ד יעל גבעוני ומתמחה
	גב' מור יעבץ
	נגד
הנאשם	פלוני
	ע"י ב"כ עוה"ד אסף שלם

גזר דין

1. הנאשם הודה בעובדות שלושה כתבי אישום מתוקנים שצורפו זה לזה והורשע בביצוע עבירות כדלקמן:
תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר - לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין התשל"ז 1977 (להלן: חוק העונשין),
החזקת סכין שלא כדין - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, איומים (5 עבירות) - לפי סעיף 192 לחוק העונשין
התשל"ז 1977, תקיפה סתם של בן זוג (2 עבירות) - לפי סעיף 379 + 382 (ב) לחוק העונשין והיזק לרכוש במזיד - לפי
סעיף 452 לחוק העונשין.

2. בין הצדדים לא התגבשה הסכמה לעניין העונש שראוי שיושת על הנאשם וכל צד טען כראות עיניו
וכמיטב שיקול דעתו המקצועי.

עובדות כתבי האישום המתוקנים

ת"פ 43570-12-20 (להלן: התיק העיקרי)

3. בתאריך 24.08.2020 בסמוך לשעה 13:40 היה המתלונן בדרכו לפגישה במשרדי הרווחה לפגישה עם
עובדת סוציאלית ועם רונה מי שהייתה בת זוגו והיא אם ילדיו. הנאשם וליאור שהם האחים של רונה שהיו בקרבת מקום,
פנו למתלונן ואמרו לו כי ברצונם "לדבר ליד העץ". המתלונן השיב כי הוא מוכן לדבר אך בתנאי שהשיחה תתקיים בתוך

קיוסק. בתגובה, שלף ליאור סכין יפנית ואמר למתלונן: "אל תדליק אותי למה אני אחתוך אותך" והנאשם הכה את המתלונן במכת אגרוף באפו. המתלונן ברח לעבר הקיוסק הסמוך והנאשם וליאור רודפים אחריו. בהמשך בעת שעמד המתלונן בכניסה של הקיוסק והוציא את הטלפון הנייד כדי לחייג למשטרה, התקרב אליו הנאשם וניסה לבעוט בו. בהמשך שלף גם הנאשם סכין יפנית מכיסו ובצוותא עם ליאור גערו לעבר המתלונן והסכינים מכוונים לעברו. בהמשך נכנסו הנאשם וליאור לתוך הקיוסק, שם הרים המתלונן כיסא כדי להגן על עצמו. בנסיבות אלו החלו הנאשמים לתקוף את המתלונן והטיחו בו כיסאות ברזל. בכל אותה העת אחז ליאור בסכין.

4. כתוצאה ממעשים אלו, דימם המתלונן מאפו, נגרמה לו חבלה בדמות שבר באפו, הצללה חלקי של סינוס מקסילרי הימני וסטיית מחצית האף ימינה, כן נגרמו למתלונן חבלות של ממש בדמות המטומה במצח ימין, המטומה תת עורית בזרוע ימין ופציעה בדמות חתך על גשר אפו. עקב כך פונה המתלונן לקבלת טיפול במרכז הרפואי קפלן. בנוסף, שרשרת הכסף שענד המתלונן על צווארו ושוויה ₪ 600 נקרעה.

ת"פ 17716-12-21 (להלן: התיק המצורף):

5. בתאריך 19.7.2021 בשעה 18:40 או בסמוך לכך, בתחנת אוטובוס בשדרות העצמאות בעיר יבנה איים הנאשם על המתלונן, מי שהיה גיסו לשעבר, באומרו כי הוא ישבור לו את השיניים אם הוא יתקרב ליבנה.

ת"פ 23412-03-22 (להלן: התיק המצורף השני)

6. על פי האישום הראשון בתאריך 4.3.2021 בשעות הערב, בדירה בה התגורר הנאשם עם בת זוגו (להלן: המתלוננת), התגלע ויכוח בין השניים על רקע רצונו של הנאשם לצאת ולסייע לחבר חרף התנגדות מצד המתלוננת. בהמשך ביקשה המתלוננת מהנאשם שיעניק לה יחס ובתגובה כעס עליה הנאשם, ביקש שתהיה בשקט ושלא תציק לו. באותן הנסיבות ובעת שהגיעה המתלוננת למיטה בחדר השינה איים הנאשם באומרו "תלכי למיטה אחרת אכה אותך וארצח אותך" ודחף אותה בחזה באמצעות ידיו. בתגובה עזבה המתלוננת את חדר השינה והנאשם המשיך לצעוק לעברה שהיא אשמה. המתלוננת ישנה בסלון הדירה.

7. על פי האישום השני ובהמשך למתואר באישום הראשון, בתאריך 5.3.2022 בשעות הבוקר, אמר הנאשם למתלוננת "שתעוף" ושבגללה הוא כועס. לכן עזבה המתלוננת את הדירה וחזרה אליה בשעה 15:00 לערך. בהמשך, במהלך דין ודברים בין השניים, נטל הנאשם לידי סכין ואיים על המתלוננת באומרו כי באם לא תהיה בשקט הוא יהרוג אותה ובאם תיפרד ממנו זה יהיה רק על אלונקה. בתגובה, ברח המתלוננת לחדר, סגרה את הדלת ונשענה עליה על מנת למנוע מהנאשם את הכניסה לחדר. אז החל הנאשם צורח כי תיזהר ממנו ושאינה יודעת למה הוא מסוגל, הוא ה"מילה האחרונה" ורק הוא יכול להשתיק אותה והיא אינה יכולה להשתיק אותו.

8. לאחר מספר דקות, יצאה המתלוננת מהחדר ואמרה לנאשם כי תשמור על השקט, והתיישבה בספה בסלון הדירה. הנאשם נטל צלחת, שבר אותה ואמר למתלוננת כי באם לא תשמור על השקט ותפסיק לדבר הוא ישבור

צלחות נוספות. בהמשך הלך הנאשם לחדר השינה, שכב במיטה והניח את הסכין לידו. המתלוננת ניגשה לנשק אותו, נטלה את הסכין שנמצאה לידו והחביאה אותה בין כריות הספה בסלון. באותן נסיבות, המשיך הנאשם לצעוק על המתלוננת ולאיים כי ירצח אותה וכי תהיה "מיכל סלה ראשונה ומיכל סלה שניה". בנוסף, אמר הנאשם למתלוננת כי הוא מבין מדוע גברים רוצחים את הנשים שלהן, כי זה מגיע להן. המתלוננת נותרה לישון בסלון הדירה. בהמשך נטל הנאשם לידיו מטאטא, הניף אותו לעבר המתלוננת, זרק אותו לאחור, נטל כיסא, ובתגובה לבקשת המתלוננת שלא יכוון את הכיסא לעברה הטיח הנאשם את הכיסא לעבר הקיר וכתוצאה מכך הכיסא נשבר.

9. על פי האישום השלישי בתאריך 3.2.2022 בשעה שאינה ידוע במדויק למאשימה, בדירת בני הזוג ובמהלך ויכוח קילל הנאשם את המתלוננת ואיים עליה, בין היתר באומרו: "אני אשחט אותך באמת אני לא צוחק"; "תזהרי ממני חן אל תשגעי אותי" ו"זוזי חן אני אשים לך משהו לפני, חן אני אשים לך משהו בראש למה לגרור למה לגרור". בנסיבות אלו גם תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר לה בפניה באמצעות ידו.

ראיות לעונש

10. הוגש תצהיר נפגע עבירה בתיק העיקרי ובתיק הצירוף והמתלונן גם העיד בבית המשפט. המתלונן סיפר בקצרה אודות הקשר המורכב עם הנאשם ובני משפחתו וסיפר כי ביום המקרה איימו עליו הנאשם וליאור ותקפו אותו. עקב מעשיהם נגרמו לו חבלות, הוא פונה באמבולנס לבית החולים, נדרש לעבור סדרה של בדיקות ונזקק לטיפול רפואי. המתלונן תיאר את העלבון שחש מעצם הפגיעה מצדם של אלו שהיו קרובים לליבו והיו מיושבי ביתו. כן תיאר את תחושות הפחד והאימה המלוות אותו מאז המקרה והחשש מפני עוד פגיעה, באופן המצריך ממנו להישאר דרוך וערני בכל עת ומשכך גם נמנע מלהתקרב למקומות סמוכים לכתובת מגורי הנאשם. המתלונן הוסיף ותיאר כי מתמודד מאז המקרה עם קשיי שינה וביעותי לילה ואלו הצריכו סיוע וטיפול מצד גורמים בתחום הנפש.

11. המתלוננת בתיק הצירוף השני בת זוגו של הנאשם פנתה לבית המשפט וביקשה את התחשבות בקצבת העונש. היא סיפרה על אהבתה הרבה לנאשם, רצונה כי ישולב בטיפול ויטיב את דרכיו, כמו גם על רצונה בשיקום מערכת היחסים הזוגית.

תסקיר מבחן

12. הנאשם בן 36, מאורס למתלוננת מזה שנה, טרם מעצרו עבד בתחום השיפוצים והתגורר ביבנה עם המתלוננת. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל במסגרת כאוטית וחסרת גבולות, בעלת מאפיינים אלימים. אביו הורשע בעבירות מין במשפחה, נדון לעונש מאסר למשך 22 שנה ונפטר במהלך ריצוי עונשו. אמו הינה עקרת בית. הנאשם תיאר את הקשר עם אמו ואחיו כמרוחק רגשית. כמו כן, ציין כי חווה ונחשף להתנהגות אלימה מצד אביו כלפיו, וכלפי אמו ואחיו.

13. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מנהל אורח חיים התמכרותי ומאופיין בדפוס התנהגות אלים החוזר על עצמו. מהמידע הקיים עולה כי הנאשם צרך בילדותו ריטלין. לאחר שהפסיק, החל לצרוך חומרים פסיכואקטיביים מסוגים שונים, ובעקבות דפוסיו ההתמכרותיים נשר ממסגרת הלימודים. בנוסף, הנאשם לא גויס לצבא לאור מעורבותו בפלילים מגיל צעיר. הנאשם שולב במסגרות חוץ ביתיות על רקע מעורבותו בפלילים והועמד בפיקוח של שירות המבחן לנוער.

14. ביחס למצבו הנפשי, בגיל 17 אושפז הנאשם על רקע פגיעה עצמית. מחוות דעת פסיכיאטרית עולה כי הנאשם מאובחן בהפרעת אישיות אנטי סוציאלית וכי זקוק להליך גמילה מסמים והימורים, אך נקבע כי אינו מתמודד עם מחלת נפש.

15. ביחס לשימוש בחומרים ממכרים, הנאשם מסר כי על רקע המשבר המשפחתי התקשה להתמודד עם חייו ופנה לסם מתוך ניסיון להתנתק מכאביו הרגשיים. החל בגיל 12 לצרוך חומרים פסיכואקטיביים ואלכוהול בתדירות אינטנסיבית ויומיומית.

16. לנאשם הרשעות קודמות רבות בין השנים 2004-2019 בגין מגוון עבירות אלימות, החזקת סכין ונשק, עבירות סמים והפרת הוראה חוקית. הנאשם החל את מעורבותו הפלילית עוד בהיותו נער הושתו עליו בין היתר מאסרים מותנים, צווי מבחן וכן קנסות. בבגרותו הוטלו עליו, מאסרים בפועל לתקופות ממושכת וכן מאסרים על תנאי.

17. הנאשם מוכר לשירות המבחן מהליך מעצר קודם, שם עמד לדין בגין ביצוע עבירות של תקיפה סתם, איומים, החזקת סכין והיזק לרכוש במזיד. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל במסגרת משפחתית מורכבת ובעייתית שגרמה לו לדפוס התנהגות תוקפניים ואלימים. הנאשם התקשה להירתם להליכי טיפול ושיקום על אף שגובשו עבורו בעבר תכניות טיפול. שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון הישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם היא גבוהה.

18. באשר לעבירות בהן הורשע במסגרת התיק המצורף השני, ביטא הנאשם אחריות מילולית בלבד, ניכר כי מתקשה להכיר בדפוסיו האלימים ומשליך את מרבית האחריות לביצוע העבירות על התמכרותו. גם בביצוע העבירות הקודמות, הנאשם השליך את דפוסיו האלימים על בעיית ההתמכרות ולא הראה רצון לשנות את דפוסיו. הנאשם מסר כי הוא והמתלוננת מנהלים קשר זוגי מזה כשנתיים וחצי, וכי תחילת הקשר התאפיין בזוגיות תקינה. עוד שיתף כי על רקע צריכת חומרים פסיכואקטיביים לא היה פנוי רגשית עבור המתלוננת. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לווסת עצמו אל מול קשיים זוגיים, בפרט כאשר נתון תחת השפעת חומרים פסיכואקטיביים.

19. שירות המבחן ניסה ליצור קשר עם המתלוננת ללא הצלחה. ממידע שקיים בשירות מפגישה שהתקיימה עמה בהליך המעצר זו מסרה כי לאחר שעברה לגור עם הנאשם החל שינוי לרעה בהתנהגותו. לדבריה, הנאשם צורך סמים על בסיס קבוע ואינטנסיבי, וכי דברים מינוריים מגרים את סף התסכול שלו וגורמים לו להתקפי זעם שבאים לביטוי בזריקת חפצים.

20. באשר לעבירה בה הורשע בתיק העיקרי, הנאשם התקשה להביע אמפתיה כלפי המתלונן והביע אחריות מילולית בלבד מבלי הבעת חרטה על מעשיו. כמו כן, התקשה להתבונן בדפוסיו ולבטא מודעות לקשייו.

21. הנאשם מסר כי פנה מספר פעמים לגורמי הטיפול ברווחה אך אלו לא אפשרו לו להשתלב בהליך טיפולי. עם זאת, ממידע הקיים בשירות המבחן משנת 2018 עולה כי במהלך השנים גובשו עבורו מספר תכניות שיקומיות לגמילה בסמים, אך הוא התקשה לשתף פעולה עם תכניות טיפול אלו. במסגרת מעצרו הנוכחי הופנה הנאשם ל-2 קהילות נוספות, "מלכישוע" ואשפוזית "אחרת בדרך", אך לא נמצא מתאים לטיפול. גורמי הקבלה ציינו כי הנאשם מתכחש לדפוסיו האלימות בהם נוקט לאורך חייו ולכן אינו מתאים לשהות במסגרת אינטנסיבית טיפולית.

22. שירות המבחן התרשם כי הסביבה המורכבת בה הנאשם גדל והעדר דמות אב סמכותית ומציבת גבולות מבטאים את דפוסיו ההתנהגותיים, ניכרים חסכים רגשיים וחוויות הזנחה מגיל צעיר. בנוסף, בסיטואציות בהן הנאשם חש מאוים או פגוע, הוא מתקשה לווסת את דחפיו ונוהג באימפולסיביות על מנת להשיב לעצמו תחושת ביטחון ומתקשה לעמוד על ההשלכות והתוצאות הצפויות של מעשיו.

23. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הביע אחריות מילולית ראשונית על מעשיו ומודעות כלפי דפוסיו ההתמכרותיים, והראה מוטיבציה גבוהה להשתלב בהליך טיפולי שיקומי. אלו, מהווים גורמים סיכוי לשיקומו. עם זאת, שירות המבחן סבור כי בנאשם מושרשים דפוסים אלימים והתמכרותיים, וכי הוא מתקשה לבחון לעומק דפוסים אלו. בנוסף לכך, קיים פער בין הצהרותיו המילוליות ובין כוחותיו בפועל להתגייס להליך טיפול אינטנסיבי ולערוך שינוי ממש בחייו. מוקדי הסיכון במצבו מגוונים, אף מעבר להתמכרות עצמו, וסיכויי ההצלחה בתהליך טיפולי נמוכים.

24. לנוכח המקובץ, ובהינתן רמת הסיכון הגבוהה להישנות עבירות לא מצא שירות המבחן לנכון להמליץ על חלופות ענישה או שיקום במסגרת הקהילה, והמליץ על עונש מאסר לתקופה ארוכה באגף שיקומי ייעודי, על מנת שהנאשם יעבור הליך טיפולי מעמיק בכלתי הכלא. בנוסף, המליץ על מאסר על תנאי כעונש מרתיע לעתיד.

טיעוני הצדדים לעונש

25. המאשימה בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמים ובהם זכותו של אדם לשלוות נפש וביטחון כמו גם הגנה על שלמות גופו. בתוך כך סקרה המאשימה את נסיבות ביצוע העבירות בכל אחד מכתבי האישום וביקשה לייחס חומרה יתרה לפגיעה המתמשכת באנשים הקרובים לכאורה לליבו של הנאשם, בת זוגו וגיסו לשעבר. המאשימה הפנתה לכך שבתיק העיקרי פעל הנאשם בצוותא כדי לפגוע במתלונן, באירוע שנמשך דקות ארוכות, השניים איימו עליו, בין השאר באמצעות סכינים, היכו בפניו, הנאשם גם ניסה לבעוט בו והשליכו לעבר כיסאות ברזל. וכתוצאה מכך נגרמו למתלונן חבלות קשות כעולה מהמסמכים הרפואיים, תצהיר נפגע העבירה ומעדותו בבית המשפט (טעת/4). לפיכך עתרה לקבוע מתחם ענישה 12-30 חודשים.

26. ביחס לכתב האישום המצורף עתרה המאשימה לקבוע מתחם ענישה שבין מספר חודשי מאסר לריצוי עמוד 5

בעבודת שירות ועד לשנת מאסר לנוכח העובדה כי האירוע התרחש כשנה לאחר המקרה הראשון ובהינתן הניסיון להליך אימים על המתלוננת במקום ציבורי. באשר לכתב האישום המצורף השני עתרה לקביעת מתחם 18-36 בהינתן ריבוי העבירות שבוצעו במסגרת התא המשפחתי וכללו אלימות מילולית ופיזית תוך שימוש בסין וניכרת החרפה בחומרת המעשים. עמדתה תמכה בפסיקה.

27. באשר לעונש בגדרו של המתחם הפנתה המאשימה להרשעותיו הקודמות של הנאשם, קיומם של מאסרים מותנים עומדים ותלויים, לקיחת האחריות חלקית כפי שנשמע במהלך שמיעת עדותו של נפגע העבירה, התמונה העגומה המשתקפת מתסקיר שירות המבחן, דפוסי האלימות בהם מאופיין הנאשם, התמכרותו רבת השנים לסמים והעדר אופק שיקומי.

28. מטעמים אלו העונש הראוי לנאשם, כך לדברי המאשימה הוא מאסר בפועל בן 60 חודשים הכולל הפעלת המאסרים המותנים, מאסר מותנה קנס ופיצוי.

29. ב"כ הנאשם טען כי המתחמים להם עותרת המאשימה מחמירים יתר על המידה ואינם הולמים את נסיבות ביצוע העבירות או את מדיניות הענישה הנהוגה. נטען כי נסיבות ביצוע העבירות אינן כה חמורות כפי שמבקשת המאשימה לצייר בפני בית המשפט, בין השאר משום המפגש המקרי עם המתלונן, כעולה מכתב האישום המצורף, במהלכו הושמע איום שאינו חמור, מבלי שנלווה לו אקט פיזי של ממש. וכן לנוכח אופייה של התקיפה המיוחסת לנאשם בכתב האישום המצורף השני אשר לא הותירה סימני חבלה על גופה של המתלוננת. בא כוח הנאשם לא הרחיב הטיעון אודות הנסיבות בהן בוצעו העבירות בכתב האישום העיקרי אך נרמז מפי הנאשם כי ברקע חשדות לביצוע עבירות חמורות מצדו של המתלונן וסכסוך מורכב עם רונה, שהיא כאמור אחותו של הנאשם. מכאן סבור בא הנאשם כי יש לקבוע מתחמי ענישה בתיק העיקרי ובכתב האישום המצורף השני 6-18 ובכתב האישום המצורף בין מאסר מותנה ועד שנת מאסר. גם בא כוח הנאשם תמך עמדתו בפסיקה.

30. באשר לקביעת העונש בגדרי המתחמים שייקבעו, הביע בא כוח הנאשם תרעומת כלפי המאשימה, שלא נתנה ביטוי הולם בעתירתה להודאתו של הנאשם בכתבי האישום, החיסכון בזמן שיפוטי כמו גם החיסכון בשמיעת עדות המתלונן, עדותה של המתלוננת ורצונה של האחרונה לשקם את מערכת היחסים הזוגית ובקשתה להקל בעונשו. כן הרחיב בנסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם והדגיש את אוזלת היד של המערכת בכללותה במציאת טיפול מותאם לצרכיו של הנאשם חרף רצונו העז להשתלב בהליך מעין זה.

31. מטעמים אלו, העונש הראוי לנאשם, כך לדברי בא כוחו, הוא מאסר שלא יעלה על 20 חודשים ומאסר מותנה.

32. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה ואמר את הדברים הבאים: "כבוד ביהמ"ש אני לא מבין על מה מדברים פה כל הזמן לקיחת אחריות, בשיחות שהיו לי עם גורמים מקצועיים שירות המבחן ועו"ס אמרתי שאני לוקח אחריות על כל מה שעשה, אני לוקח אחריות על החיים שלי, וגם על מחלת ההתמכרות שלי שהיא חלק בלתי נפרד ועוד

לא טיפלתי בזה. שום גורם מקצועי לא שירות המבחן לא שב"ס אף אחד לא מוכן לטפל בי. מה בימ"ש מצפה שבעוד 2-5 שנים שאני אשתחרר יהיה השינוי אני אשתחרר יותר זועם כי לא מטפלים בי אני רוצה לטפל בעצמי, לא משנה בתוך הבית סוהר או מחוץ חשוב לטפל בבעיות התנהגות שלי, זה מה שאני רוצה לעשות עם עצמי, לא כל כך היה משנה אם הייתי משתחרר לקהילה או בשב"ס. העיקר לעשות משהו עם החיים שלי. לגבי מתחם העונש, אני לא מתושלח אני לא חי 930 שנה, התובעת מדברת על 60 חודשים, על אירועים כלפי הבת זוג שלי ו-36 חודשים כלפי הבן זוג של אחותי, מדברת שנים כמו חודשים, אני רוצה לחיות הבת זוג שלי ואני עברנו משבר לוקח אחריות על הכל, אבל אני רוצה לטפל בחיים שלי, בנוסף לזה להשתחרר בעוד זמן קצר מבית הסוהר ולטפל בזוגיות שלי, איתה או בלעדיה אני אסתדר, בימ"ש לא הבעיה שלי, אנשים פה לא הבעיה שלי אני הבעיה של עצמי, אני רוצה לטפל בעצמי. כל הזמן לא בימ"ש ולא שירות המבחן אף אחד לא ראה את זה. אני באמת מצטער שאני מגיע למצבים האלה כל הזמן, שאני הופך להיות אדם אלים ומגעיל. אני כן רוצה לעשות משהו טוב עם החיים שלי אבל אף אחד לא נותן לי צ'אנס מה מצפים שיקרה שאם תתני לי עונש חמור ואשתחרר משהו טוב יקרה לא".

דיון והכרעה

33. עובר לקביעת מתחם העונש יש לבחון האם מעשיו של הנאשם מהווים חלק ממסכת עבריינית אחת, שאז ייקבע מתחם ענישה כולל, שמא מדובר באירועים שונים המצדיקים קביעת מתחמי ענישה נפרדים, בהתאם להוראת סעיף 40ג לחוק העונשין. ההלכות שנקבעו בעניין הגדרת המונח "אירוע" ידועות ומוכרות ולא מצאתי לחזור על הדברים (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2021), ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (24.6.2015), ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014), 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.2015)).

34. ובענייננו, שניים מתוך שלושת כתבי האישום מפרטים מעשים אלימים כלפי המתלונן, אך הם נפרדים מבחינת הזמן ומקום ההתרחשות. כן ישנה שונות באופיים וטיבם של המעשים כמו גם ברמת החומרה הגלומה בהם. כמו כן, כתב האישום המצורף השני מפרט שלושה מקרי אלימות כלפי המתלוננת שהתרחשו בסמיכות זמנים, יש ביניהם קשר ענייני הדוק והם מהווים מסכת אחת. לפיכך, מקובלת עליי עמדת הצדדים לפיה כל אחד מכתבי האישום המתוקנים ראוי להתייחסות פרטנית ולמתחם ענישה בפני עצמו שיהיה בו לבטא נכונה את מידת האשם המוגברת במעשיו של הנאשם כמו גם הפגיעה במתלוננים ובערכים המוגנים. לצד זאת, מובן יש לחפוף בין העונשים ולהטיל על הנאשם עונש אחד שיהלום את מעשיו וזוהי גם למעשה עתירתם של הצדדים.

קביעת מתחם העונש ההולם

35. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

36. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם זכותו של אדם לכבוד, להגנה על חייו ושלמות גופו וזכותו לשלוות נפש ותחושת ביטחון.

37. בית המשפט העליון עמד לא פעם על הצורך להיאבק בתופעה של שימוש באלימות על כל צורותיה וגווניה, שלא תשתלט על כל תחומי חיינו, ואת מחויבותו של בית המשפט להילחם בתופעה זו בדרך של הטלת עונשים מוחשיים ומשמעותיים שישקפו מסר מרתיע לעבריינים ולחברה כולה. וראו מיני רבים, ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בבב] בפסקה 10 (16.8.2007):

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה".

התיק העיקרי

38. טרם נדרש לבחינת נסיבות המקרה הקונקרטי נתייחס למדיניות הענישה הנהוגה וזאת ככלי עזר לקביעת מתחם העונש ההולם. העיון בפסיקה מלמד כי בהתאם למדיניות המחמירה שמכתיב בית המשפט העליון באשר לעבריינים המבקשים לפתור סכסוכים בכוח הזרוע, ברוב המקרים נוהגים בתי המשפט לקבוע את הגבול התחתון של המתחם 10-12 חודשים בעוד שהגבול העליון משתנה והוא 24-30 חודשים. בעת קביעת המתחם מובאים בחשבון שורה של קריטריונים ובהם אפשר למנות את הרקע לתקיפה וטיבו של הקשר בין התוקף לנפגע; אופי התקיפה; ביצוע בצוותא; תכנון מוקדם; שימוש בכלי נשק קר או חם; תוצאות התקיפה, הנזק שנגרם לקורבן העבירה כמו גם פוטנציאל הנזק הצפוי.

39. להלן פסקי הדין אותם מצאתי כרלבנטיים לענייננו, אבהיר כי חלק מהמקרים עולים בחומרתם על המקרה שלפניי, למשל החבלות או הפציעות שנגרמו לנפגע העבירה קשות יותר, וחלק מהמקרים נופלים ממנו והדבר כמובן נלקח בחשבון. כמו כן, מטבע הדברים, בסופו של דבר העונש שנגזר תלוי במגוון שיקולים ובהם נסיבותי האישיות והבריאותיות של הנאשם, עברו הפלילי, הליכי שיקום, חלוף הזמן וכיוצב', משפיעים גם הם.

40. רע"פ 489/21 ביטאו נ' מדינת ישראל (26.1.2021) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות. כעולה מכתב האישום, הנאשם שהה בקיוסק בעיר נתניה, המתלונן ניגש אליו, דחפו והפילו ארצה. בתגובה הנאשם אחז בחפץ חד, התקדם לעבר המתלונן אשר נסוג לאחור ודקר אותו בבטנו פעמיים. כתוצאה מהדקירות נגרמו למתלונן שני פצעי דקירה והוא נזקק לטיפול רפואי. נקבע מתחם ענישה בין 8 ועד 20 חודשי מאסר וענישה נלווית. בית המשפט השלום חרג ממתחם הענישה מטעמי שיקום וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ורכיבי ענישה נוספים. ערעור על קולת העונש התקבל, בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של הנאשם

והעמידו על 10 חודשים, יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור נדחה.

41. רע"פ 3842/21 גודייב נ' מדינת ישראל (3.6.2021) - המבקש הורשע בהתאם להודאתו בפציעה בנסיבות מחמירות כשהעברין נושא נשק קר, בכך שהשליך בקבוק זכוכית לעבר המתלוננת - בת זוגו, פגע בראשה וגרם לה לפצע מדמם בקרקפת שהצריך פינוי לקבלת טיפול רפואי בבית חולים. כן צירף כתב אישום נוסף בו הורשע בהיזק לרכוש במזיד. נקבע מתחם ענישה בגין התיק העיקרי בין 7 ועד 20 חודשי מאסר, ועל רקע נסיבותיו של המבקש, עברו הפלילי המכביד ותסקיר שלילי, נגזר עונשו ל-13 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

42. רע"פ 2298/20 עזרא נ' מדינת ישראל (4.4.2020) - המבקש נעדר עבר פלילי הורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בביצוע עבירה של גרימת חבלה חמורה בכך שתפס את המתלונן מחולצתו, הפיל אותו לרצפה, ובעודו שרוי על הרצפה תקף אותו בבעיטות ובאגרופים. המתלונן סבל משברים בצלעות ונזקק לטיפול רפואי. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם בין 10-30 חודשים ורכיבי ענישה נוספים וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה, כך גם בקשת רשות לערער.

43. רע"פ 9543/16 מוחמד נ' מדינת ישראל (12.3.2017) - המבקש נעדר עבר פלילי, הורשע לאחר שמיעת ראיות בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים וגרימת חבלה חמורה. הנאשם תקף את המתלוננים, בכך שהיכה בפנים של אחד מכת אגרוף ואת האחר היכה באמצעות שכפטל וחנק אותו באמצעות חולצה. ובאותו המעמד איים באומרו "אם תחכו למשטרה אני אשרוף לכם את הרכב". כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן פצע בשפה בעליונה שהצריך תפירה, נפיחות בפנים, שטף דם מתחת לעין שמאל, שבר בעצם האף וסימני חבלה ואודם בצוואר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 12-36 חודשים וגזר על המבקש 24 חודשי מאסר וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי הפחית את עונש המאסר והעמידו על 18 חודשים מבלי להתערב ביתר רכיבי הענישה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

44. רע"פ 1529/20 אל סייד נ' מדינת ישראל (15.2.20) - המבקש הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות איומים, פציעה כשהעברין מזוין והחזקת סכין. המבקש הגיע לחנותו של המתלונן משסבר כי האחרון נקט אלימות כנגד אחיו. המבקש איים על המתלונן כי ידקור אותו וזה מצדו סטר למבקש ודחף אותו. בתגובה, שלף המבקש סכין מכיסו ודקר את המתלונן באזור המפשעה ובידו, באופן שהביא לפציעתו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 10-24 חודשי מאסר, וגזר את העונש ל-11 חודשי מאסר. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

45. רע"פ 8421/19 דהן נ' מדינת ישראל (24.12.2019) - המבקש הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של פציעה כשהעברין נושא נשק קר ובעבירה של איומים. על פי כתב האישום המתוקן, המבקש דקר באמצעות **חפץ חד** את המתלונן בעודו קטין, בגופו ובפניו, הטיח לבנה בראשו, והשמיע איומים כלפיו וכלפי חבריו. זאת על רקע מסרונים ישנים ששלח חברו של המתלונן לבת זוגו של המבקש באותה העת. כתוצאה מכך, נזקק המתלונן לטיפול רפואי ותפרים מרובים. נקבע מתחם ענישה בין 10-36 חודשי מאסר. בית המשפט גזר על הנאשם עונש מאסר בן 27 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה כך גם בקשת רשות לערער.

46. רע"פ 9094/16 נעימי נ' מדינת ישראל (12.4.2018) - המבקש הודה והורשע בפציעה בצוותא כאשר העברין נושא נשק חם או קר ותקיפה סתם על ידי שניים או יותר. הנאשם הגיע עם אחרים ברכבו לעסק בבעלות המתלונן, בהמשך תקף את המתלונן בכך שדחף אותו, נטל בקבוק זכוכית שהיה במקום והיכה בו בפניו, ואז הצטרף אחר והשניים היכו במתלונן יחד. כתוצאה ממעשיו אלו נגרם למתלונן פצע פתוח באזור האף, וחבלות קלות. נקבע מתחם ענישה 6-24 חודשי מאסר. על המבקש הושתו 9 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, מאסר מותנה ופיצוי. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות לערער.

47. רע"פ 4574/17 אבו עראר נ' מדינת ישראל (23.8.17): המבקש הורשע לאחר שמיעת הוכחות בביצוע עבירות איומים ופציעה כשהעברין מזוין, בכך שעל רקע מחלוקת עם המתלונן דקר אותו המבקש בסכין בשוק רגלו השמאלית, באמת ידו השמאלית, בסמוך לכתפו ובבטנו. כתוצאה מכך איבד המתלונן את הכרתו ופונה לבית חולים, ונגרמו לו פצע באורך 4 ס"מ באמתו השמאלית, פצע באורך 2 ס"מ בירכו ופצע בבטנו. נקבע מתחם ענישה בין 10-36 חודשי מאסר, ועל רקע עברו הפלילי המכביד של המבקש והתרשמותו השלילית של שירות המבחן, הושת על הנאשם עונש מאסר בן 15 חודשים ועונשים נלווים. ערעורו נדחה, וכך גם הבקשה לרשות ערעור.

48. רע"פ 3555/16 סברי נ' מדינת ישראל (4.5.2016) - המבקשים הורשעו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והמבקש 1 הורשע גם בעבירה של חבלה כשהעברין מזוין. המבקשים תקפו את המתלונן לאחר שחשדו כי גנב מהמרכול בקבוק וויסקי. המבקש 1 קפץ על המתלונן, סטר לו, הורידו על הרצפה, בעוד שהמבקש 2 בעט בגופו והמבקש 1 היכה בו בחוזקה באמצעות **מקל עץ**. למתלונן נגרמו חבלות בגופו והוא נזקק לטיפול רפואי. ביחס לנאשם 1 נקבע מתחם ענישה 4-12 חודשי מאסר וביחס לנאשם 2 נקבע המתחם בין מאסר מותנה ועד ל-10 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. על הנאשם 1 נגזר עונש מאסר בן 4 חודשים לריצוי בעבודות שירות ועל הנאשם 2 מאסר בן חודשיים לריצוי בעבודות שירות ורכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה כך גם בקשת רשות לערער. בית המשפט העליון קבע כי העונשים שהוטלו על המבקשים מקלים בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה.

49. עפ"ג (מרכז) 14568-04-15 יאסין נ' מדינת ישראל (1.11.2015) - הנאשם נעדר עבר פלילי הודה והורשע בעבירות של פציעה כשהעברין מזוין, איומים והחזקת סכין למטרה לא כשרה. בין הנאשם למתלונן היה סכסוך עסקי כספי. הנאשם הגיע לבית קפה שם פגש את המתלונן, שלף **סכין יפנית** מכיסו והחל לתקוף את המתלונן באמצעות ידיו והסכין בכל חלקי גופו של המתלונן ואף היכה את המתלונן באגרופים בראשו. המתלונן הצליח לברוח לצד השני של בית הקפה בעוד הנאשם קילל ואיים עליו בפגיעה. לנאשם נגרמו חבלות בכל חלקי גופו, המטומות בראשו ופצעי חתכים בגבו. בהמשך ובמהלך חקירתו, הוסיף הנאשם להשמיע דברי איום כלפי המתלונן על פגיעה בו וזאת בפני השוטרת. נקבע מתחם ענישה 7-18 חודשי מאסר ורכיבים נוספים. על הנאשם הושת עונש מאסר בן 8 חודשים וענישה נלווית. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

50. תפ 15042-01-20 מדינת ישראל נ' טקלה (27.10.2021) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של חבלה חמורה (העונש הקבוע בצידה הוא 7 שנות מאסר) בכך שתקף בשתי מכות אגרופו בפניו של המתלונן על רקע החשד כי צילם אדם אחר במצלמת הטלפון הנייד. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות ושבירים, המטומה ודימום מעל עין שמאל, פה ולוע, שן שבורה, המטומות בריריות, חתכים בשפה, חתך באף, שבר של רצפת

ארובת העין, שבר באף ללא תזוזה. מותב זה קבע מתחם ענישה בין מספר חודשי עבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל. מטעמי שיקום ועל אף חומרת העבירה ותוצאותיה הקשות הוארך מאסר מותנה והנאשם הועמד בצו מבחן.

51. להשלמת פרק זה אומר כי עיינתי בפסיקה אליה הפנו הצדדים, רובה של הערכאות הדיונית ואין בה לשנות מהקו שהוצג מעלה. כך לדוגמה מטעם המאשימה: ת.פ. 11507-05-20 מדינת ישראל נ' אליק בן (5.4.2022). ת.פ. 52548-06-19 מדינת ישראל נ' מיכאל אלחריף (4.4.2021); ת.פ. 37291-05-19 מדינת ישראל נ' בניזי טל שיטרי (24.12.2020); ת.פ. 36684-03-18 מדינת ישראל נ' מרדכי מור (20.5.2019); ת.פ. 35835-09-18 מדינת ישראל נ' זעלאן (5.3.2019) ות.פ. 42471-12-17 מדינת ישראל נ' דניס ביצוך (14.7.2019). וההגנה הפנתה למקרים פחות חמורים, שאינם מתאימים באופן מובהק לקביעת המתחם בין השאר מכיוון שמדובר בהם באירועי אלימות קצרים באופן יחסי על רקע אלימות בכביש ולא תקיפה בצוותא תוך שימוש בסכינים באירוע מתגלגל כבענייננו. לדוגמה: ע"פ (תל-אביב) 837-03-20 אלסייד נ' מדינת ישראל (1.7.2020); ת.פ. 1143-04-20 מדינת ישראל נ' שחר פוסלושני (27.6.2022); אגב ערעור ההגנה נדחה. ת.פ. 18275-08-19 מדינת ישראל נ' מנזר (14.09.2021) ות.פ. 38531-01-15 מדינת ישראל נ' קונסטנטין לוין (9.3.2016).

52. ועתה לבחינת העבירה בנסיבותיה.

53. ביום המקרה תואמה פגישה במשרדי הרווחה למתלון ולרונה, כאמור אחותו של הנאשם והיא גם בת זוגו לשעבר של המתלון ואם ילדיו. סמוך למשרדי הרווחה פגשו הנאשם וליאור במתלון והם יזמו אליו פנייה וביקשו לשוחח עמו בצד הדרך "ליד העץ", בלשון פשוטה, בפרטיות. להזמנה לבוא בדברים המתלון הסכים אך הציב תנאי להתקיימותה במקום ציבורי וגלוי לעין. המתלון הציע את הקיוסק סמוך למקום המפגש. בתגובה פתחו הנאשמים במתקפה אלימה וברוטלית תוך שימוש בסכינים שסופה פגיעות בגופו של המתלון, בנפשו וברכשו. הנאשם אמנם לא הורשע בעבירה של קשירת קשר לפשע אך ההתחמשות בסכינים, השליפה המהירה והקלות בה נעשה בהם שימוש באירוע במטרה לזרוע פחד ואימה בליבו של המתלון מלמדת על כך שהנאשם וליאור צפו כי הפגישה עם המתלון והשיחה עמו לא יתנהלו על מי מנוחות.

54. הנאשם ניסה לרמוז כי הרקע לביצוע העבירות הוא חשדות למעורבותו של המתלון במעשים פליליים חמורים. ואולם לא אוכל להתייחס לטענה שכן היא אינה מופיעה בעובדות כתב האישום והיא אינה בבחינת עובדה מוסכמת על הצדדים. וכידוע, בשלב גזירת הדין אין לפני בית המשפט אלא את העובדות הפרושות לפניו בכתב האישום. עובדות כתב האישום מחייבות לא רק את בית המשפט אלא גם את הנאשם. הודאה של נאשם בכתב האישום המתוקן מבטאת הסכמה מלאה לתכניו ואף הצהרה כי לא נשמטה עובדה או נסיבה שיש ביכולתה לסייע לו. ובבחינת למעלה מן הצורך אומר כי גם אם הטענה מבוססת הרי שהנאשם אינו יכול לקחת את החוק לידיים ויש להשאיר את הטיפול בעניינים מסוג זה לגורמי המשטרה.

55. עסקינן כאמור באירוע אלימות שהתרחש ברשות הרבים ולעיני עוברי אורח, אירוע ארוך יחסית בזמן, נמשך דקות ארוכות במהלכו הייתה לנאשם מודעות מלאה למעשים האסורים והיה ביכולתו להימנע מהם ולמצער לחדול מהם בכל רגע נתון. אלא שהנאשם בחר לפתור את הקונפליקט בדרך הזרוע. ליאור שלף סכין מכיסו ואיים

בהתנהגותו על המתלונן בעוד הנאשם אגרף את ידו וכיוון אותה לאזור רגיש, פניו של המתלונן וחבל בהם. הנאשם לא מצא להסתפק במעשה זה והחל רודף אחר המתלונן שניסה להימלט מנחת זרועו של הנאשם, וגם ניסה להתקשר למשטרה. גם ניסיונו של המתלונן למצוא הגנה ומסתור בקיוסק לא מנע מהנאשם להמשיך ולכלות את זעמו וכעסו במתלונן והפעם עשה שימוש בכיסאות ברזל אותם הטיח בגופו של המתלונן.

56. הנאשם וליאור הסבו במעשיהם לנזקים רבים כפי שמשקף מעדותו של המתלונן בבית המשפט ומתצהיר נפגע העבירה ונזכיר כי מדובר באדם שאינו צעיר ומתקרב לגיל 60 שנים. בטווח הקצר הפגיעה בנפגע העבירה היא פיזית. כאב וסבל, דימום מהאף, שבר באף (הצללה חלקי של סינוס מקסילרי הימני וסטיית מחצית האף ימינה) וכן המטומות במצח, בזרוע ימין ופציעה בדמות חתך על גשר האף. עקב חבלות אלו פונה המתלונן באמבולנס לבית החולים והוא עבר סדרת בדיקות ונזקק לטיפול רפואי (טעת/4). בנוסף, נגרם נזק לרכושו ושרשרת הכסף שענד על צווארו בשווי 600 ₪ נקרעה. הנזק שנגרם למתלונן הוא חמור ואין זה מופרז לומר כי הנזק שעלול היה להיגרם עשוי להיות חמור בכמה מונים. בטווח הארוך הפגיעה היא בעיקר בתחום הנפשי. המתלונן חווה פחדים וחרדות, ביעותי לילה וקשיים בשינה והוא שב ומשחזר את האירוע האלים בראשו וחושש מפני הישנות מקרה דומה. ניכר כי הפגיעה בתחושת הביטחון והמוגנות מלווה אותו עד היום.

57. לאור כל האמור, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם 14-36 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים.

כתב האישום המצורף - איומים

58. ועתה לבחינת העבירה בנסיבותיה. הנאשם ביקש להלך אימים על המתלונן לבל ייכנס לתחומי העיר יבנה. ככלל איומים הם עניין שאין להקל בו ראש משום שיש בהם לערער באופן מוחשי את תחושת הביטחון הבסיסית והם זורים אימה ופחד בליבו של השומע. דברים אלו נכונים בפרט כאשר מדובר באיום קונקרטי ומוחשי המושמע במקום ציבורי ובאזניו של המתלונן, שבעבר הלא רחוק חווה על בשרו את זרועו האלימה של הנאשם. אסור היה כי איומים אלו יושמעו כלפי המתלונן או בכלל אך אי אפשר להתעלם מכך שמדובר במפגש מקרי בין השניים, האירוע בכללותו קצר וממוקד ובשונה מן העבר לא נלוותה למעשה האיום אלימות פיזית ולא נעשה שימוש בחפץ כגון סכין להעצמה ולהמחשת האיום.

59. באשר למדיניות הענישה הנוהגת. עיון בפסיקה המקובלת מגלה כי ככל שעבירת איומים עומדת בבדידותה ולא נלווה לה אקט פיזי אלים או שימוש באמצעי מדגים להמחשת האיומים, נוהגים בתי המשפט לקבוע את הגבול התחתון של מתחם הענישה במאסר מותנה ובמקרים חמורים יותר, בין השאר לנוכח זהות המאיים והמאויים וטיב הקשר ביניהם נקבע במספר חודשי מאסר ספורים בעוד שהגבול העליון של המתחם משתנה בין 8-12 חודשי מאסר. ובהקשר זה, אין דין איום בודד כדין רצף של איומים כשם שאין דין איום בטלפון כדין איום שהושמע פנים אל פנים או בנוכחותם של אחרים.

60. להלן פסקי דין אותם מצאתי כרלבנטיים לעניין קביעת גבולות המתחם. עפ"ג (תל-אביב) 42238-08-20

קטייב נ' מדינת ישראל (13.12.20); עפ"ג (מחוזי מרכז) 33513-01-15 מדינת ישראל נ' קובלדין (21.4.15); ת.פ. 55811-05-19 מדינת ישראל נ' שבתאייב (22.12.2021); ת.פ. 20102-10-20 מדינת ישראל נ' פרדה (13.12.2021) - הוצג על ידי המאשימה; ת"פ (תל-אביב) 65493-11-20 מדינת ישראל נ' אסי (15.2.21); ת"פ (ת"א) 38312-08-18 מדינת ישראל נ' ורון (24.2.20); ת"פ (תל-אביב) 41124-11-17 מדינת ישראל נ' גאזלה (12.7.20); ת"פ (תל-אביב) 21260-07-18 מדינת ישראל נ' אלבז (1.7.20); ת"פ (תל-אביב) 68426-07-18 מדינת ישראל נ' ברכה (19.10.20); ת"פ (ת"א) 51327-01-19 מדינת ישראל נ' איס (עציר) (15.5.2019); ת"פ (תל-אביב) 63905-06-17 מדינת ישראל נ' יאגני (17.12.19); ת"פ (ת"א) 15093-08-17 מדינת ישראל נ' מילשטיין (2.5.19); ת"פ (ת"א) 49629-11-18 מדינת ישראל נ' קרחנוב (05/03/19); ת"פ (ת"א) 25151-07-17 מדינת ישראל נ' פלוני (12.09.2018); ת"פ (תל-אביב) 25151-07-17 מדינת ישראל נ' גאולה (12.9.18); ת"פ 34898-07-15 (ת"א) מדינת ישראל נ' ישקביץ (10.07.2018).

61. לאור כל האמור, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם הענישה בין מאסר מותנה ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים.

כתב האישום המצורף השני - אלימות במשפחה

62. מעבר לחומרה הנודעת לעבירות אלימות הרי חומרה יתרה גלומה בעבירות המבוצעות במסגרת המשפחה ומשום שיש בהן לפגוע במרקם העדין של יחסי האמון והקרבה. לא בכדי קבע המחוקק ענישה מחמירה בצדן של עבירות אלו. ובהקשר זה, אי אפשר שלא להזכיר כי מזה תקופה אנו נחשפים יותר ויותר לפגיעות שנעשו במסגרת התא המשפחתי, והפגיעה בקורבנות המעשים כמו גם בייתר בני המשפחה, קשה מנשוא. כחלק ממיגור תופעה נפסדת זו, על בית המשפט מוטלת החובה להשמיע את קולו ולהוקיע מעשי אלימות אלו בענישה משמעותית ומוחשית.

63. ראו מיני רבים ע"פ 3011/17 מיכה מכלוף פרץ נ' מדינת ישראל (31.01.2019):

"שנת 2018, אשר הסתיימה לפני שבועות אחדים בקול זעקה מרה, לימדה כי ממשות הסכנה הנשקפת לנשים מאלימות במשפחה איננה נחלת העבר. במהלך שנה אחת בלבד נרצחו 26 נשים על ידי בני זוג וקרוביהן - נתון מצמרר המשקף מציאות חברתית קשה עמה לא ניתן להשלים. בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוג, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת. לפני למעלה מעשור ציין השופט אדמונד לוי ז"ל את הדברים הבאים: "חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעטים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במותה של הקורבן. את הרוח הרעה הזו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסברה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינהיג" (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (19.3.2007)). חברתי, השופטת ענת ברון, ביטאה רעיון דומה בדברים נכוחים שנכתבו זה לא מכבר: "ההיקף הוא עצום, ועם זאת - את סימני האלימות נושאת כל אחת מקורבנות האלימות על גופה, בבשרה, ובנפשה כשהיא לגמרי לבדה. ולא פעם כאשר היא כבר מוצאת בתוכה את תעצומות הנפש הדרושים לה על מנת למלט נפשה מן

המתעלל, היא מוצאת שחיצו ביקורתה של המשפחה והסביבה הקרובה מופנים דווקא כלפיה. במצב דברים זה, נשים רבות נתקלות בקושי ממשי לגדוע את מעגל האלימות נגדן, ואף להתלונן לא יעזו. ענישה הולמת ומרתיעה בעבירות מסוג זה, כבמקרה דנן, יש בה משום הכרה בהשפלה ובמצוקה הנוראה שחוות אישה הנתונה לדיכוי ואלימות מצד בן זוגה; כמו גם העלאת המודעות לתופעה של אלימות נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכר ומדאיג" (ע"פ 1474/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.12.2015)). ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרוביהן עולם כעוולתו נהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדה מצערת זו מפחיתה את המשקל שניתן לייחס לשיקולי ענישה אחרים, כדוגמת נסיבותיו האישיות של המערער."

64. גם כאן בטרם אדון בפרטי המקרה הקונקרטי, תוצג פסיקה שיש בה ללמד על מדיניות הענישה המקובלת. בעבירות מסוג זה, אפשר למצוא מנעד של עונשים החל ממאסרים מותנים ועד מאסרים בפועל והדבר תלוי כמובן בנסיבות המעשה והעושה. כן אבהיר כי חלק מהמקרים שיובאו להלן חמורים בהרבה מעניינו של הנאשם וחלקם פחות. חרף חוסר הזהות בין המקרים אפשר להבחין במגמת החמרה ברורה בעבירות אלו בפרט במקרים בהם מדובר ברצידיביוסטים ונעדר אופק שיקומי. להלן רשימה בלתי ממצה של גזרי דין אותם מצאתי כרלבנטיים לענייננו:

65. רע"פ 7887/20 עבאדין נ' מדינת ישראל (20.1.2021) - הנאשם הורשע בעבירות אלימות שבוצעו כלפי רעייתו בחמש הזדמנויות שונות. באירוע הראשון היכה הנאשם בגבה ולחץ על חזה, בעט ברגליה וסטר לה. באירוע השני נשך אותה ביד, בעט ברגליה, סטר לה, השליך אותה לעבר הספה עד שברחה מפניו והסתתרה בחדר השירותים אז המשיך לאיים אליה, כשיצאה בעט בה וסטר לה. באישום השלישי צבט את ידה, תפס בשערות ראשה, איים עליה. באישום הרביעי גרם לנזק לרכושה (כלי איפור וארון זכוכית) וגם באישום החמישי סטר לה. נקבע מתחם ענישה 6-18 חודשי מאסר. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים. ערעור על קולת העונש התקבל ועונשו של הנאשם הועמד על 20 חודשים. בקשת רשות לערער נדחתה.

66. רע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל (14.3.2019) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בתקיפה סתם בן זוג ותקיפה הגורמת חבלה של ממש נגד בן זוג וזאת בארבעה אירועים שונים בפרק זמן של כשנתיים. באירוע הראשון, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה מכת אגרוף בראשה וגרם לשריטות בצוואר ובחזה, נפחות בלסת התחתונה ורגישות בחלק האחורי בצוואר. במקרה אחר אחז בגרונו בשתי ידיו, הצמיד אותה לקיר וחנק אותה. במקרה נוסף סטר לה בפניה, ובאירוע תקיפה נוסף משך אותה בשערותיה מהמיטה וגרם לחניקתה באמצעות שרשרת שענדה על צווארה. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד שנת מאסר ורכיבי ענישה נוספים וגזר על הנאשם מאסר בפועל בן 4 חודשים ורכיבי ענישה נוספים. הערעורים שהוגשו לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

67. רע"פ 10162/16 ואקנין נ' מדינת ישראל (23.1.2017) - הנאשם בעל עבר פלילי הורשע בתקיפת בת זוג, איומים, פציעה והיזק לרכוש במזיד. במספר הזדמנויות שונות, תקף הנאשם את רעייתו, משך בשערות ראשה והטיח את ראשה בשפת הכביש, ירק עליה, חנק אותה, הכה בפניה, הכה מכת אגרוף בבטנה, כיבה סיגריה בוערת על גופה,

איים עליה בעודו אוחז בסכין, שבר את הטלפון הנייד שלה וקרע את בגדיה. נקבע מתחם ענישה אחד לכל המעשים בין שנת מאסר ועד שנתיים. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 42 חודשי מאסר הכוללים הפעלת מאסר מותנה. ערעור ההגנה התקבל, הנאשם זוכה מחלק מהאירועים והעונש שנגזר עמד על 40 חודשי מאסר. בקשת רשות לערער נדחתה.

68. עפ"ג 10262-09-21 מדינת ישראל נגד קידנה (5.10.2021) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בהתפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע עבירה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים. הנאשם התפרץ לבית פרודתו ואם ילדיו, בכך שפתח את דלת הדירה באמצעות מפתח אותו שכפל, נכנס לדירה, התחבא מתחת למיטה ובשלב מסוים הופיע לפתע מול המתלוננת, משך אותה בשיערה, הושיב אותה על הספה בדירה שאל מדוע הרתה לאחר. בהמשך היכה אותה במכת אגרופ וסטר לה כתוצאה מכך דיממה מאפה על בגדיה וכן איים עליה כי יהרוג אותה ויתאבד בין השאר באמצעות סכין שאחז בידו. למחרת היום מצאה המתלוננת מתחת למיטה גרזן. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה בין 10-24 חודשים לצד ענישה נלווית וגזר על הנאשם 12 חודשים ורכיבי ענישה נוספים. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל תוך שנקבע כי העונש שהוטל בבית המשפט השלום אינו נותן ביטוי לחומרת מעשיו של הנאשם ואין בו להעביר מסר מרתיע. לנוכח העובדה כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, בית המשפט דן את הנאשם ל-17 חודשי מאסר בפועל ויתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

69. ע"פ 9645/17 פלוני נ' מדינת ישראל (7.5.2018) - הנאשם בעל עבר פלילי תקף את אשתו במספר הזדמנויות. באירוע אחד משך אותה, דחף אותה על המיטה בניגוד לרצונה, השכיבה על בטנה, לחץ על ראשה ועל בטנה וחיכך את איבר מינו בגופה. באירוע השני היכה אותה בפניה ומשברחה לכיוון הרחוב, רדף אחריה ומשך אותה אל תוך הבית והיכה אותה פעם נוספת. באירוע שלישי בעט ברגלה ובפניה. וברביעי, אחז בצווארה והטיח את ראשה בארון המטבח וכתוצאה מכך נגרמו חבלות בצווארה. באירוע החמישי המתלוננת ברחה מהנאשם ונעלה אחריה את הדלת, ובתגובה פרץ הנאשם את דלת החדר והיכה אותה באמצעות אגרופיו ובאמצעות חלק ממשקוף הדלת ועקב כך נגרמו לה חבלות בידה. בשלושה אירועים נוספים היכה את ילדיו. נקבע מתחם ענישה בין שנה וחצי ועד ארבע שנים. בית המשפט גזר על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט העליון נדחה.

70. ת.פ 33618-03-17 מדינת ישראל נ' אבו עאנם (24.3.2021) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בחמישה אישומים בשתי עבירות איומים, תקיפה סתם בן זוג - 3 עבירות, תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, תקיפת קטין על ידי אחראי - 2 עבירות, כליאת שווא, היזק לרכוש במזיד וזוכה מאישום אחד. נקבע מתחם ענישה 18-45 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט גזר על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נוספים.

71. ת.פ 37708-06-21 מדינת ישראל נ' גיא דמארי (16.3.2021) - הנאשם בעל עבר פלילי הורשע לאחר שמיעת ראיות בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם של בן זוג, איומים, היזק לרכוש במזיד, פריצה וחבלה ברכב. הנאשם נהג באלימות פיזית ומילולית כלפי בת זוגו בהזדמנויות שונות. במקרה אחד איים על המתלוננת שנהגה ברכב באותה העת באמצעות מברג, גרם לנזק ללוח המחוונים של הרכב. המתלוננת ניסתה לברוח מפניו של הנאשם אך הוא רדף אחריה, המשיך להכותה ועקב כך נגרמו לה סימנים אדומים בחלקי גופה ושפתיה התנפחו. במקרה שני פרץ לרכבה של המתלוננת ונטל מתוכו חפצים וגרם לנזק. במקרה השלישי תקף את המתלוננת במקום ציבורי, הכה

בפניה ועקב כך נגרמו שטפי דם מתחת לעיניה. ובמקרה האחרון חנק הנאשם את המתלוננת ואיים עליה באמצעות מברג. נקבע מתחם ענישה 18-36 חודשים ובית המשפט גזר על הנאשם 26 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית (ערעור ההגנה עומד ותלוי).

72. ת"פ 33499-12-19 מדינת ישראל נ' בן דוד אוהיון (2021) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפה סתם - בן זוג ואיומים, במהלך וויכוח, הנאשם קילל את המתלוננת, ירק בפניה, נטל מצית וקירב אותה לעברה, בהמשך תפס בשיערה והורידה ארצה, הוא הטיח אותה בקיר ואמר לה: "אני יודע שזה הסוף שלנו, היום אני גומר אותך, תביאי לי את המפתח של האוטו, תביאי לי את הטלפון, תביאי לי את הכרטיס אשראי", הוא קרע את חולצתו וגרם לה במעשיו שריטה מעל מרפק ימין. בית המשפט קבע מתחם ענישה 8-18 חודשים, וגזר את עונשו של הנאשם, בן 40, אב לילה בת 19, בעל עבר פלילי ומאובחן כסובל מבעיית התמכרות לסמים, ל- 11 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים.

73. ת.פ. 8500-05-19 מדינת ישראל נ' פלוני (26.11.2019) - הנאשם בעל עבר פלילי ישן, הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום האוחז בחובו חמישה אישומים בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש בן זוג, תקיפה סתם בן זוג - 3 עבירות ותקיפת קטין בידי אחראי - 2 עבירות. בית המשפט קבע מתחם ענישה מדורג ביחס לכל אישום ואישום בנפרד בהתאם לחומרתו, כאשר הרף התחתון בכל אחד מהם מתחיל במספר חודשי מאסר וברף העליון מסתיים בשנת מאסר. בית המשפט גזר על הנאשם שהודה וחסך את עדות המתלוננת, הביע חרטה, 13 חודשי מאסר ורכיבי ענישה נוספים.

74. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הענישה הנהוגה, אוסיף כי הצדדים הפנו למקרים רבים נוספים אך לא מצאתי כי הם דומים באופן מובהק למקרה שלפניי. על מנת שלא להלאות אומר בתמצית כי מדובר בדרגות חומרה שונות. מטבע הדברים המאשימה הפנתה למקרים חמורים יותר בעיקר לנוכח האלימות הפיזית שננקטה כלפי קורבנות העבירה שהותירו חבלות על גופן. ומן העבר השני של המתרחש הפנתה ההגנה למקרים הרבה פחות חמורים, בהם דובר באירוע בודד ולא במסכת אירועים כבענייננו. לדוגמה: 15032-08-18 מדינת ישראל נ' פלוני (2.6.2021) - גם כאן הוגש ערעור ההגנה, והנאשם נידון למאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ובחלק מהמקרים דובר בנאשמים נעדרים הרשעות קודמות ושיקולי שיקום היוו מרכיב נכבד בגזירת הדין, אלו אינם רלבנטיים במקרה דנן. לדוגמה: ת.פ. 53281-05-18 מדינת ישראל נ' פלוני (25.12.2019).

75. פסקי הדין אליהם הפנו הצדדים מלמדים ביתר שאת על המנעד הרחב בענישה ועל ההחמרה הניכרת בענישה בפרט בעניינים של רצידי וויסטים ונעדרים אופק שיקומי. מכל מקום, יש לזכור כי בסופו של דבר מדיניות הענישה הנוהגת היא פרמטר אחד בלבד ממכלול שיקולים שבית המשפט שוקל בבואו לקבוע את גבולות מתחם העונש ההולם.

76. ועתה לבחינת העבירה בנסיבותיה. הנאשם פגע במי שהיא בת זוגו, ובזכותה היסודית והטבעית לכבוד, לשלמות גופה, רכוש ולביטחונה וזאת בשלושה מועדים שונים (23.2.2022; 4.3.2022; 5.3.2022). העבירות בוצעו כולן בין כותלי הבית במקום שבו ישנה ציפייה טבעית ומוגברת לתחושת ביטחון ושלווה.

77. התנהגותו הכוחנית של הנאשם באה לידי ביטוי בהשלכת חפצים לעבר המתלוננת, איומים חוזרים ונשנים, מכות, סטירה ודחיפה בחזה. למרבה המזל מעשיו של הנאשם לא הובילו לפגיעות חמורות בגופה של המתלוננת. ואולם, נתון זה מאבד ממשמעותו לנוכח מסכת האיומים הקשה והמתמשכת. פעמים רבות (מידי) במהלך ויכוחים על עניינים פעוטים ושוליים השמיע הנאשם איומים קשים, בוטים וקונקרטיים באוזניה של המתלוננת ומתייחסים במפורש לפגיעה בגופה ובחייה (לדוגמה: אני אכה אותך, ארצח אותך, אשחט אותך וכיוצב'). כדי להמחיש את רצינות כוונותיו השתמש הנאשם בדוגמה לאישה אשר נרצחה באכזריות על ידי בעלה והסביר כי הוא מבין מדוע גברים רוצחים את נשותיהן. וכן עשה שימוש במגוון חפצים ובהם סכין, מטאטא וכיסא, להעצמת שלל האמרות המאיימות. השימוש בסכין כמו גם החזקתה סמוך למיטה באופן המאפשר שליפה ושימוש מידי מגבירים עד מאוד את הסיכון להתממשות האיומים. למרבה המזל, בתושייה רבה המתלוננת החביאה את הסכין מפניו של הנאשם ואין צורך לומר כי פוטנציאל הנזק הוא רב.

78. לא זו בלבד, החזרתיות במעשיו של הנאשם והאמירות שהשמיע מלמדות על הצורך בהפגנת כוח ושליטה. ניכר כי הנאשם רואה במתלוננת כנחותה ונעדרת זכויות שתפקידה הוא להסב לו קורת רוח. החמיר הנאשם לעשות כאשר הצהיר בפניה של המתלוננת כי בהתנהגותה הביאה על עצמה את התנהגותו הכוחנית. לשלל האמירות אותן מצא לנכון הנאשם להשמיע בקול ולעיתים רם, נלוו גם אזהרות גם ואיומים. בין השאר, מה צפוי למתלוננת באם לא תעשה דבר ובאם מעשיה לא יהיו לשביעות רצונו וגם מה יהיה גורלה באם חס וחלילה תמצא לנכון לסיים את מערכת היחסים וכלשוננו: "זה יהיה רק על אלונקה" ו"אתה תהיי מיכל סלה הבאה".

79. המתלוננת שלא עשתה דבר ולא חצי דבר שהצדיק את התנהגותו המחפירה של הנאשם ורק מחשש מפני הבאות נאלצה לישון לבדה בחדר הסלון. וכאשר הורה לה הנאשם הורה לעזוב את הבית היא גם עשתה כדברו. בהמשך היא ניסתה להימלט מפניו של הנאשם וביקשה להסתתר מאחורי דלת סגורה והיא גם ניסתה לפייס את הנאשם ונישקה אותו במחווה של אהבה. אך לא היה במעשים אלו להשקיט את הזעם והתסכול האצור בנאשם ואירוע רודף אירוע ומעשיו הבזויים של הנאשם מחריפים.

80. רוב העבירות בגין נותן הנאשם את הדין הן עבירות איומים ולמרבה המזל הנאשם לא פגע באופן פיזי במתלוננת, אך אין בכך להקהות מעוצמת הפגיעה במתלוננת ובערכים המוגנים. הנאשם התקשה לווסת את דחפיו, נהג באימפולסיביות מבלי לתת את הדעת להשלכות והתוצאות הצפויות של מעשיו. ובהתנהגותו הכוחנית פגע הנאשם במרקם מערכת היחסים הזוגית המושתת על אהבה, אמן וכבוד הדדי, וגם אם המתלוננת לא העידה על כך בפירוש הרי שהיה במעשים אלו לזרוע פחד ואיימה בליבה והפגיעה בתחושת הביטחון והמוגנות אינה מבוטלת.

81. לאור כל האמור ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם 10-24 חודשים ורכיבי ענישה נוספים.

קביעת עונשו של הנאשם

82. הצדדים לא טענו, ובצדק, לקיומן של נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם (לקולה או

לחומרה). לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות (סעיף 40יא' לחוק העונשין) כדלקמן:

83. הנאשם יליד 1986, רווק ומאורס למתלוננת משך כשנה. טרם מעצרו עבד בשיפוצים והתגורר ביבנה. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בשלושה כתבי אישום שצורפו זה לזה. היה בהודאה זו לחסוך זמן ציבורי ניכר וחשוב מכך היה בזו לחסוך גם את עדותו של המתלונן וגם את עדותה של המתלוננת. ובנסיבות העניין לנוכח מרקם מערכת היחסים ברור כי העדויות היו צפויות להיות מורכבות לכל הדעות. עם זאת לקיחת האחריות ביחס למעשיו המפורטים בכתבי האישום אינה מלאה. הנאשם לקח אחריות מילולית על מעשיו בלבד והשליך את ביצוע העבירות על המתלונן והסבירם בחשדות לפיהם היה המתלונן מעורב בביצוע עבירות פליליות חמורות. לא זו בלבד שהנאשם חרג מעובדות כתב האישום המתוקן ניכר היה במהלך שמיעת עדותו של המתלונן עד כמה התקשה להביע אמפתיה כלפיו, אפילו לא באופן מינימלי לנזקים שהסבו מעשיו ולפגיעה בו. במובן זה ישנו הבדל בין הודאה ובין נטילת אחריות.

84. לחובת הנאשם יש לזקוף את הרשעותיו הקודמות, 12 במספר, בגין מגוון עבירות, בעיקר בתחום האלימות. הנאשם החל את מעורבותו הפלילית עוד בהיותו נער הוא נידון בשנת 2003 ובשנת 2004 בגין ביצוע עבירות של תקיפה סתם, איומים, חבלה כשהעברין מזוין, תקיפה הגורמת חבלה ממש, יצוא, יבוא, מסחר, הספקה סמים מסוכנים והחזקה בסמים לצריכה עצמית אשר בגין הוטלו עליו, בין היתר, מאסרים על תנאי וצווי מבחן לתקופות שונות וכן קנסות. בין השנים 2005-2019 נרשמו לחובת הנאשם עוד 10 הרשעות בגין ביצוע עבירות של הפרת הוראה חוקית, איומים, עבירות אלימות, היזק לרכוש במזיד, החזקת אגרופן או סכין שלא כדין והחזקת נשק שלא כדין אשר בגין הוטלו עליו, בין היתר, מאסרים בפועל לתקופות שונות וכן מאסרים מותנים.

85. בחינת עברו הפלילי של הנאשם לצד נסיבות ביצוע העבירות בגין נותן את הדין, מלמדים כי עסקינן ברצידיביוסט, אשר נוהג באלימות כדרך קבע לפתרון סכסוכים, ודפוסי האלימות נטועים עמוק בשורשים. עונשים קודמים לא השיגו את מטרתם והנאשם ביצע את העבירות בגין נותן את הדין כאשר שני מאסרים מותנים מרחפים מעל לראשו (טעת/2- טעת/3) וכך גם לא עונשי מאסר מותנים. ההליכים הפליליים אינם משיגים את אפקט ההרתעה והנאשם משך שנים רבות נכנס ויוצא מבית האסורים.

86. נסיבות חייו של הנאשם מורכבות והם לא נעלמו מעיני בית המשפט. הנאשם גדל במערכת משפחתית כאוטית וחסרת גבולות, בעלת מאפיינים אלימים. הנאשם חווה הזנחה מגיל צעיר וניכרים חסכים רגשיים. הנאשם נשר ממסגרות הלימודים, שולב במסגרות חוץ ביתיות ולא גויס לצבא. מגיל צעיר החל להשתמש בחומרים משני תודעה ועד היום מנהל אורח חיים התמכרותי המאופיין בדפוסי התנהגות אלימים. הנאשם מוכר למערכת הפסיכיאטרית, אך הוא אינו סובל ממחלת נפש ואובחן כלוקה בהפרעת אישיות אנטי סוציאלית.

87. באשר לסוגיית השיקום. הנאשם הביע רצון להשתלב בהליכים טיפוליים ולטענתו המערכות השונות חדלו בתפקידן ולא נתנו מענה מספק לצרכיו לצורך שינוי ושיקום. ראוי להעמיד את הדברים על נכונותם. במהלך השנים גובשו עבור הנאשם מספר תכניות שיקומיות לגמילה מסמים אך הנאשם התקשה לשתף פעולה. גם בהליך המעצר בתיק הנוכחי הופנה לבחינת התאמה לקהילות נוספות אך משום הכחשתו את דפוסי האלימות לא נמצא מתאים. ובמובן

זה, לא די הבעת אחריות מילולית או מודעות לדפוס ההתמכרות, אלא שנדרשת הבנה והפנמה גם באשר לדפוסים האלימים הנטועים עמוק בשורשים. לא זו בלבד, קיים פער בין הצהרותיו המילוליות של הנאשם ובין כוחותיו בפועל להתגייס להליך טיפול אינטנסיבי ולערוך שינוי ממש בחייו. ובצדק רב מצא שירות המבחן כי מוקדי הסיכון במצבו של הנאשם מגוונים, אף מעבר להתמכרות עצמו, ובהתאם סיכויי ההצלחה בתהליך טיפולי נמוכים.

88. הנתונים שפורטו לעיל, מעשיו האלימים המתמשכים של הנאשם, מאפייני אישיותו, עברו הפלילי, העובדה כי סנקציות קודמו לא השיגו הרתעה, והעדרו של אופק שיקומי משקפים את המסוכנות הנשקפת ממנו, ומהווים נימוק כבד משקל, המטה את הכף לעבר גזירת עונשו של הנאשם לחומרה. עם זאת, לא אמצה עם עמו את הדין. והדבר יבוא לידי ביטוי בחפיפה מסוימת של תקופות המאסר שיושטו בגין המעשים השונים. הסיבה העיקרית לכך נעוצה בעובדה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך את הצורך בעדותיהם של המתלוננים.

89. לזאת אוסיף את עמדת המתלוננת. האחרונה פנתה לבית המשפט וביקשה את התחשבותו בגזירת הדין. אמנם אינטרס הציבור והמתלוננת אינם חד הם ואולם המחוקק והפסיקה העניקו, ולא בכדי, מעמד מיוחד לנפגע עבירה ונדרשים הן המאשימה והן בית המשפט להתחשב בעמדתו. המתלוננת היא זו שנפגעה, היא זו העומדת בסיכון במישור החברתי, המשפחתי והכלכלי, גם בעתיד. לכן, גם עמדה מקלה ומקבלת של קורבן העבירה חייבת לטעמי לקבל ביטוי ומשקל בגזר הדין ומהווה היא שיקול נוסף בין יתר שיקולי הענישה.

90. נותר איפוא להכריע בסוגיית אופן הפעלת המאסר המותנה. כידוע, סעיף 58 לחוק העונשין קובע כי ככלל, תקופת המאסר המותנה ותקופת המאסר שהוטלה בשל עבירה נוספת יורצו "בזו אחר זו", קרי - באופן מצטבר, זולת אם מצא בית המשפט טעמים להפעלת המאסר המותנה, כולו או חלקו, בחופף למאסר שנגזר (ראו ע"פ 7907/2014 ואזנה נ' מדינת ישראל, פסקאות 18-12 (22.2.2015), ע"פ 2336/2016 ריאד מזראיב נ' מדינת ישראל פסקה 32 (14.12.2017)).

91. בענייננו, שאלה נוספת נוגעת ליחסי הגומלין בין המאסרים המותנים. אפשר למצוא בפסיקה דעות חלוקות בנוגע לשאלה האם מאסרים מותנים מתיקים נפרדים יופעלו במצטבר זה לזה או בחופף, אך אין חולק כי בכל מקרה בסמכות בית המשפט להורות על הצטברות או חפיפת המאסרים המותנים (ראו ע"פ 16297-07-14 מדינת ישראל נ' גנאם (18.09.2014); ע"פ 39724-04-14 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (07.08.2014); לקביעה שונה (בדעת רוב) ראו ע"פ 20857-03-14 אוטמזגין נ' מדינת ישראל (29.05.2014)). בנסיבות העניין, בהינתן אורכם של המאסרים המותנים ההודאה אשר חסכה את עדותיהם של המתלוננים שאני סבורה שיש לתת לה משקל רב, מצאתי לחפוף את המאסרים המותנים זה לזה ולהורות שירוצו בחופף לעונש המאסר שיוטל על הנאשם בגין מעשיו כאן.

92. באשר לפיצוי. כידוע, יכולתו הכלכלית של נאשם אינה שיקול לצורך קביעת שיעור הפיצוי. מידת הפיצוי נקבעת בהתאם לעבירות ונסיבות ביצוען, הנזק שנגרם לנפגע העבירה. שיעור הפיצוי בהליך פלילי הוא סמלי ונועד ליתן סעד מהיר ויעיל למי שניזוק ממעשי העבירה, ולבטח איננו ממצה את הסעדים בהם עשוי לזכות נפגע העבירה בהליך אזרחי, כמובן מבלי להביע עמדה לגופו של עניין.

תוצאה

לאור כל האמור אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. בגין המעשים בכתב האישום העיקרי אני גוזרת על הנאשם 25 חודשי מאסר.
- ב. בגין המעשים בכתב האישום המצורף אני גוזרת על הנאשם 5 חודשי מאסר.
- ג. בגין המעשים בכתב האישום המצורף השני אני גוזרת על הנאשם 18 חודשי מאסר.
- ד. אני מורה על הפעלת מאסרים מותנים כדלקמן: מת.פ 18-01-54802 מיום 16.4.2019 בן חודש ימים; ומת.פ 18-10-29700 מיום 4.3.2019 בן חודשיים ימים ובן 3 חודשים בחופף זה לזה. המאסרים המותנים ירוצו בחופף זה לזה ובחופף לעונש המאסר שהוטל בסעיף א לעיל. סה"כ ירצה הנאשם 44 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.
- ה. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים כל עבירת אלימות מסוג פשע;
- ו. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים;
- ז. פיצוי למתלונן בסך 1,800 ₪ אשר ישולם ב 10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.23 ובכל ראשון לחודש לאחרי. לא ישולם תשלום אחד, יועמד כל הסכום לפירעון מיד.
- ח. לבקשת הנאשם, ככל שקיימות הפקדות בתיק זה או בתיקים הקשורים, אלה ישמשו לתשלום הפיצוי והיתרה תושב לנאשם לחשבון הקנטינה שלו בכלא מעשיהו.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

תשומת לב רשויות שב"ס כי יש לעשות כל מאמץ לשלב הנאשם בהליכים טיפוליים בין כותלי הכלא וזאת לבקשתו.

ניתן היום, כ"ה טבת תשפ"ג, 18 ינואר 2023, במעמד הצדדים.